

I den Henseende er det ikke nogen synderlig glædelig Meddelelse, at den højtærede Finansminister siger, at vi ikke behøver at laane mere, ikke en Gang til at afholde de ekstraordinære Militærudgifter, for Skatterne er nu blevet bevilget saa rigelige, at vi kan betale af Kassebeholdningen. Det viser jo for det første, at Forsvarsskatten er det forbi med at tale om. Den Tale om, at de militære Udgifters Stigning bæres af Forsvarsskatten, altsaa af de velhavende, er altsaa nu forbi, thi i Tirsdags oplyste den højtærede Finansminister os om, at nu var vi kommet saa vidt, at vi ikke skulde laane Penge til de ekstraordinære Militærudgifter, men kunde afholde dem af Kassebeholdningen, det vil sige, at alle Skatteydere skal være med til at betale ogsaa de ekstraordinære Militærudgifter gennem de nye Skattelove. Den højtærede Finansminister stillede ogsaa en anden Ordning i Udsigt, nemlig den, at nu kunde Hypotekbanken købe Statshusmandsobligationer, og saa fik man saa mange Penge i Kassebeholdningen, at man kunde anvende dette Beløb til at bygge ekstraordinære Fæstninger for. Det er en smuk Tanke, at den danske Stat tager Pant i Husmandsbrug og saa sælger Obligationerne og bygger Fæstninger for Pengene, saa at Statshusmændene kan sidde ude i Landet og forrente de Penge, som er blevet anvendt til at bygge Fæstninger for. Det var noget saadant, den højtærede Finansminister stillede os i Udsigt.

Og det er ikke alene større Udgifter, der stilles os i Udsigt, men ogsaa Udvidelser i Hæren. Jeg skal pege paa dette, at man ad en Omvej søger at tilvejebringe et Rekyllkorps. Hvis ærede Medlemmer vil se paa Tillæg A. Sp. 1438 i Anmærkningerne til Finansloven, saa vil De se, at der staar følgende uskyldige Ord, som ledsager Kravet om en Bevilling paa 3,000 Kr. til Rekylgeværskytter. Der staar:

„Overalt i Udlandet er man i de senere Aar kommen ind paa at tildele Fodfolksafdelingerne Maskinskyts — Maskingeværer eller Mitrailøser — for derved at forøge dette Vaabens Ildvirkning. Da man ikke anser det for betimeligt for Tiden at fremsætte Forslag om særlig Bevilling til Anskaffelse af saadant Skyts og til Oprettelse af særlige Afdelinger eller Underafdelinger, men dog anser det for nødvendigt, at der ogsaa her i Landet gøres Skridt for at følge med Udviklingen, har man paatænkt at udruste Fodfolksafdelingerne med Rekylgeværer af

samme Art som dem, der i en Aarrække har været anvendt ved Rytteriet, og derfor aarlig at lade ca. 20 Mand af hver af de paa Sjælland garnisonerende Fodfolksbatalioner uddanne i Betjening af disse Vaaben. Til Vedligeholdelse af de herved anvendte Rekylgeværer paaregnes at ville medgaa et Beløb paa ca. 3,000 Kr., der ikke vil kunne afholdes af Underkontoen uden tilsvarende Forhøjelse.“

Altsaa, man ønsker særlige Afdelinger og Underafdelinger til at arbejde med disse Geværer, men man anser det blot ikke for betimeligt for Tiden at fremsætte Forslag derom, og saa vil man ind paa det ad denne Omvej. Hvordan forholder det sig nu med denne Sag? Det forholder sig saaledes, at Højremindretallet i Forsvarskommissionens Betænkning paa Pagina 217 fremsatte Forslag om Oprettelsen af Maskingeværkompagnier, og Spalte 220 staar Begrundelsen deraf. Kühnel og Nørresø fremsatte et lignende Forslag paa Pagina 540 og Begrundelsen Pagina 509. Men Flertallet i Forsvarskommissionen var imod det, og Hærlovforslaget bragte ikke noget Forslag om Maskingeværkompagnier. Ved anden Behandling fremsatte det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov) et Ændringsforslag til Hærloven om, at der alligevel skulde oprettes Maskingeværkompagnier, men det blev taget tilbage, formentlig — maa jeg antage — efter et lille Vink fra dette Tings nuværende Formand. I alt Fald blev Ændringsforslaget taget tilbage, og Hærloven gennemførtes altsaa uden Maskingeværkompagnier. Men nu kommer man og forlanger 3,000 Kr. som en første Begyndelse til at indføre disse Maskingeværkompagnier, som man udtrykkelig ved Hærloven nægtede Hæren. Vil dette Tings Flertal nu virkelig være med til denne Politik? Er det ikke muligt at bevæge dette Tings Flertal til at sige: Nej, vi bevilgede tilstrækkeligt ved Hærloven, og nu skal det blive ved den Hærlov, vi har, og der skal ikke aarlig paa Finansloven gennemføres Udvidelser af denne Hærlov.

Kan der ikke blive Enighed her i Tinget om, at de Midler, som anvendes til Militærvæsenet, skal være bevilget? Det er jo højst uheldigt, og det er ogsaa misbilliget af alle Partier gennem Statsrevisionens Betænkning, at der har været brugt Penge, som ikke har været bevilget, og som man ikke en Gang, skønt man kunde gøre det, søgte at faa bevilget paa Tillægsbevillingsloven. Men jeg vil ikke dvæle meget ved dette, fordi jeg haa-